

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 3593 van 13 november 2007
in de zaak XIVde kamer**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Afghaanse nationaliteit, op 19 juli 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juli 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op het tussenarrest van 10 oktober 2007 waarbij de voortzetting van de behandeling van het beroep wordt bepaald op 7 november 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken, A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.

Over de feitelijke gegevens van de zaak.

- 1 Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 3 juli 2003, verklaart er zich een eerste keer vluchteling op 7 juli 2003. Deze eerste asielaanvraag werd op 14 september 2005 negatief afgesloten met een beslissing van de Vaste Beroepscommissie. Een beroep tegen deze laatste beslissing werd door de Raad van State verworpen op 7 december 2006. Verzoeker diende vervolgens een tweede asielaanvraag in op 17 april 2007.
- 2 De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoekers tweede asielaanvraag bij beslissing van 6 juli 2007, verstuurd op 10 juli 2007.
- 3 De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag kunnen als volgt worden samengevat: verzoeker verklaarde afkomstig te zijn van Jaghori in de provincie Ghazni. Hij verklaarde zich een eerste keer vluchteling op 7 juli 2003. Het Commissariaat-generaal betekende hem op 20 oktober 2004 een weigering van toekenning van de hoedanigheid van vluchteling aangezien er geen geloof kon worden gehecht aan zijn asielmotieven. Deze eerste asielaanvraag werd afgesloten met een negatieve beslissing van de Vaste Beroepscommissie op 14 september 2005. Een beroep tegen deze beslissing werd door de Raad van State verworpen op 7 december 2006. Verzoeker stelt in het kader van zijn tweede asielaanvraag dat hij nog steeds niet terug kan naar Afghanistan omwille van redenen zoals aangehaald in zijn eerste asielaanvraag en zegt dat de situatie in zijn land van herkomst nog niet veranderd is en vraagt de subsidiaire beschermingsstatus aan.
- 4 De bestreden beslissing stelt dat verzoeker de status van vluchteling niet kan worden toegekend en dat verzoeker evenmin in aanmerking komt voor de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming en baseert zich daarvoor op volgende gronden:
 - verzoeker bracht geen nieuwe elementen aan die vermogen de beslissingen in het kader van zijn vorige asielaanvraag te wijzigen;
 - zijn problemen werden door de asielinstanties uitgebreid onderzocht en bedrieglijk bevonden, zijn bewering dat hij heden omwille van deze voorgehouden problemen nog steeds vervolging vreest is dan ook weinig geloofwaardig;
 - de toestand in de provincie Ghazni is op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, c van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van de zaak.

- 1 In een enig middel, afgeleid uit een schending van de motiveringsplicht, voert verzoeker aan dat het Commissariaat-generaal zich voor wat betreft de vrees in de zin van de Conventie van Genève van 28/07/1951 ten onrechte beperkte tot een loutere verwijzing naar de reeds door haar genomen negatieve beslissing van 20 oktober 2004 in het kader van zijn eerste asielaanvraag. Uit de bestreden beslissing blijkt niet of het Commissariaat-generaal de nieuwe asielaanvraag van verzoeker grondig heeft onderzocht in het kader van de Geneefse Conventie. Verzoeker is van mening dat indien hij na een lange periode van jaren afwezigheid zou moeten terugkeren naar zijn regio in Afghanistan, dit op zich een grote aandacht zou trekken van de plaatselijke bevolking en hij vreest dat hij hierdoor een ernstig risico loopt op o.a. een ontvoering door leden van de Taliban, hetzij een afrekening.
- 2.2 Verzoeker heeft een tweede asielaanvraag ingediend. Hij haalde geen nieuwe elementen aan met betrekking tot de redenen waarom hij eerder zijn land verliet, maar verklaarde

niet naar Afghanistan te kunnen terugkeren omwille van dezelfde redenen die hij aanhaalde bij zijn eerste asielaanvraag en ook omdat de situatie in zijn land nog niet is veranderd.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een tweede asielaanvraag, de beslissing met betrekking tot de eerste asielaanvraag nogmaals te beoordelen in beroep. Deze beslissing was het voorwerp van de in de Belgische wetgeving bepaalde beroepsmiddelen.

De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in dit geval beperkt tot de beoordeling van de in de tweede asielaanvraag aangehaalde feiten. De Raad stelt vast dat verzoeker geen (nieuwe) elementen aanhaalt die een ander licht werpen op zijn eerste asielaanvraag. Wat betreft het door verzoekers aangehaalde argument van zijn afwezigheid uit Afghanistan kan worden vastgesteld dat dit slechts voor het eerst wordt opgeworpen na de afwijzing van de tweede asielaanvraag door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zodat dit bijgevolg geenszins kan overtuigen.

3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

Verzoeker stelt dat hij een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet loopt en verwijst naar recente rapporten van Human Rights Watch en Amnesty International.

- 3.2 Overeenkomstig artikel 48/4 § 2, c van de Vreemdelingenwet bestaat ernstige schade uit een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict; uit de Memorie van Toelichting bij de wet blijkt dat het voldoende is dat wordt aangetoond dat de algemene situatie bedreigend is voor de gehele bevolking van een land "aangezien de gronden voor deze vrees niet specifiek zijn voor het individu".

Diverse rapporten wijzen op het toenemend geweld tussen opstandelingen en overheids- en coalitietroepen, zelfmoordaanslagen, intimidatie van de bevolking, gedwongen rekrutering en ongedifferentieerde acties door lokale commandanten. Het UNHCR heeft lijsten opgesteld met betrekking tot de veiligheidssituatie per provincie en per district. Verzoeker is afkomstig uit het district Jaghori in de provincie Ghazni. Het UNHCR stelt in haar laatst bijgewerkte nota van september 2007 met betrekking tot de veiligheidssituatie aan dewelke verwerende partij overigens refereert, dat de volledige provincie Ghazni als onveilig kan worden beschouwd. Het UNHCR is de mening toegedaan dat een vestigingalternatief binnen Afghanistan moeilijk ligt, gelet op het feit dat de traditionele en uitgebreide familie alsook de gemeenschapsbanden van clan en stam er de belangrijkste beschermingsmechanismen vormen voor het individu. Verzoeker komt bijgevolg in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 13 november 2007 door:

mevr. A. VAN ISACKER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
-----------------------	--

mevr. H. NURDOGAN,	toegevoegd griffier.
--------------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

H. NURDOGAN

A. VAN ISACKER.